

ΕΝΑΣ ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙΟΒΣΚΥ

Αιχμάλωτος των Ρώσων. Ή εξορία στη Σιβηρία. Ο έρως της κόρης του φρουράρχου. Τα έξοδα της απόδρασης. Η παρτίδες του σκακιού. Μια απέπειρα δηλητηρίασως. Ο γάμος του. Κατάδικη εις θάνατον. Η συμφιλοσίαι. Η δραπετεύσις.

ΙΑ από τις πιο εξέχουσες στρατιωτικές οικογένειες του 18ου αιώνος, ήταν κι' ο κόμης Μενιόβσκι—Αίγγουτος—Μπενιόβσκι, ο οποίος διακρινόταν ιδίως για το ροζοκίτινο χωματίτσα του. Ο Μπενιόβσκι ήταν ούγγρος καταγωγής, γόνος μιάς από τις αριστοκρατικότερες οικογένειες της πατρίδος του, αλλά είχε καταταχτεί ως στρατηγός στο στρατό της Πολωνίας, ή οποία τότε βρισκόταν σ' εμφύλιμη κατάσταση με τη Ρωσία.

Σε μιιά μάχη όμως ο Ούγγρος είνγενής συνελήφθη αιχμάλωτος από τους Ρώσους με καιμιά νικητήρια από τους άντρες και ή εστάλη μαζί τους εξοριστός στο Μπλοτστρεϊσκ, μιιά μικρή πόλη της Σιβηρίας.

Εκεί ο Μπενιόβσκι, νέος καθώς ήταν και προικισμένος με εξαιρετική μύηση και με αριστοκρατικούς τρόπους, δέν άρχισε να κερδίζει την εκτίμησι και τη συμπάθεια του φρουράρχου, σπου όποιον την επιτήρησι ήπιγέτο και αυτός και οι σύντροφοί του.

Και τό αποτέλεσμα ήταν ότι, ύστερ' από λίγον καιρό, ο φρουράρχος τόν προσέλαβε ως παιδαγωγό των κοριτσιών του. Ή μικρότερη και ή θωρακιστή άρ' αυτές, ή Αφανασία, δέν άρχισε να έρωσεται τόν Ούγγρο στρατηγό, και ανέλαβε μάλιστα να διευκολύνη τη δρατενύσι του, αφού προηγουμένως ο φίλος της της ήσχεσθηκε ότι φεύγοντας θα τήν έπαιρνε μαζί του και θα τήν παντρεύεταν.

Τότε ο Μπενιόβσκι, αφού εξασφάλισε τήν ύποστηρίξει της κόρης, κάλεσε τους συντρόφους του, τους εξέθεσε τό σκοπό του και άρχισε να καταστρώη μαζί τους τό σχέδιό της φυγής. Αποφάσισαν δηλαδή να καταλάβουν εν πρώτοις τό φρούριο, όπου ήσαν φυλακισμένοι, να άπορτίσουν τους άνδρες της φρουράς και να φύγουν με τό μοναδικό κυβερνητικό πλοίο που ήταν άγκυροβολημένο εκεί για τήν υπηρεσία του φρουράρχου.

Στό μεταξύ όμως έρωσε να έξοικονομήσουν ένα σεβαστό χρηματικό ποσό για να τό χρησιμοποιήσουν στις διάφορες ανάγκες των και να μωρέσουν μ' αυτό να βγούν έξω από τό σινορα της Ρωσίας.

Ευτυχώς ο Μπενιόβσκι ήταν δεινός σκακιστής και έκεινη τήν εποχή βρισκότανου στο Μπλοτστρεϊσκ άρκετο πλούσιος ήμποροι και κτηματίαι, οι όποιοι τρελλάνονταν για τό σκάκι κι' έπαιζαν σ' αυτό τεράστια ποσά.

Ο Μπενιόβσκι άρχισε να τους προσεγγίξη σιγά-σιγά, ώστούν κερδίη στον νικητό τους και κωτρώθισε να κερδίση άρ' τό παιχνίδι δώδεκα χιλιάδες ρουβλία, ποσόν που ήταρκοίσε και γι' αυτόν και για τους συντρόφους του. Στό μεταξύ όμως, πριν ήπιχειρήσουν να δρατενύσουν, συνέβη κάτι που μταίωσε τό σχέδιό τους.

Μεταξύ των σωματιών του Ούγγρου στρατηγού ήταν και κάποιος Καζαρίνοφ, ο όποιος είχε άτελειπει από τη συνεχή χασούρα του και είχε άποφασίσει να δηλητηριάσει τόν τομεροδ άντιπάλο του. Τήν πρωτοχρονιά λοιπόν του 1771, κάλεσε τόν Ούγγρο στρατηγό μαζί με μερικούς άλλους εξοριστούς άξιωματικούς, για να τους προσφέρη στο σπίτι του τσάι, στο όποιο έρωξε δηλητηριασμένη άχρασι.

Αλλά ή τύχη είνονηε τόν Μπενιόβσκι, ο όποιος δέν έπαι άκώς τό τσάι του, όπως έκαναν οι περισσότεροι άρ' τους συντρόφους του. Τήν ίδια νύχτα έλάσαν ένας από αυτούς πέθανε μέσα σέ φρικτούς πόνους!

Άμέσως ο Μπενιόβσκι παρουσιάσθηε στο φρούραρχο και του

κατήγγειλε τη βδελυρή άπόπειρα, ή όποια είχε διαπραχθεί κατά της ζωής των. Ο φρουράρχος κάλεσε τότε τόν Καζαρίνοφ, ο όποιος δέν μπορούσε φυσικά να δικαιολογηθή και όμολόγησε τήν ένοχη του.

Πρός ήπερασπού τόν όμως έπελασέθη τό γεγονός ότι κάποιος από τους εξοριστούς, ο Πολωνός Πιανιτόν, τού είχε άποκαλύψει τό σχέδιο της φυγής τών αιχμάλωτων. Θέλησε λοιπόν να τους δηλητηριάση, για να προλάβη τήν κατάληψη του φρουρίου και τήν πραγματοποίηση της δρατενύσως του.

Κατόπιν αυτού ο φρουράρχος ζήτησε ν' άνακρίνη τόν Πιανιτόν. Ο Μπενιόβσκι όμως ειδοποίησε έγκαιρώς τους συντρόφους του για τήν πράξη του προδοτή, κι' αυτοί παρασύταντες τόν Πιανιτόν σ' ένα έρημικό μέρος τόν τουφέκισαν και τόν έθαψαν άμέσως.

Αλλά ή εξαφάνισι τόν Πολωνού έβαλε σέ ήσπια τό Ρώσο φρουράρχο, ο όποιος έδωσε έντελλή να έπιτηρούν πού προσεχτικά τους εξοριστούς και πρό πάντων τόν άρχηγό τους.

Η κατάσταση όμως αυτή έρωξε ο άτελειπία τήν έρωτεμένη κόρη του φρουράρχου, ή όποια άποφάσισε να έξομολογηθή στους γονείς της τό κρυφό αισθημά της. Ο πατέρας της μόλις έμαθε τόν έρωτά της έγινε έξω φρενών. Αλλά έπειδή άγατούσε πολύ τη θυγατέρα του δέχτηκε στο τέλος να τήν παντρεύη με τόν άγατημένο της, ο όποιος άλλωστε ήτελόγησε, ότι λόγω των ήπιλών σχέσών του γένηρα δάπαιρνε χάρη και θα γένυε έλευθερος στή χτηματία του.

Ο γάμος όμως αυτός ένέβαλε σέ ήτόνους τους συντρόφους του Μπενιόβσκι, οι όποιοι τόν εκήρωξαν ως προδοτή και τόν καταδίκασαν σέ θάνατο. Μιά νύχτα λοιπόν τόν εκάλεσαν σέ μιιά μυστική συνεδρίασι και μόλις έφτασε εκεί τού άνήγγειλαν τήν άπόφασί τους, έτοιμοι να τόν σκοτώσουν.

Τότε ο στρατηγός τους εξέγγησε ότι τό γάμο του δέν είχε συνάψει άκαθώς για να διευκολύνη τη φυγή τους, κι' οι συντρόφοι του τού ζήτησαν συγχώρησι.

Κατόπιν αυτού άποφάσισαν να έπιταχύνουν τήν έραμωσίση τό σχεδίου των και θύσαν τήν ήμέρα της φυγής τους. Αλλά λίγες ώρες πριν, ήγνε πάλι και τους πρόδωσε κάποιος κατασκοπος στό διοικητή, ο όποιος έστειλε έναντιόν τους ένα λόχο πεζικού έφοδιασμένον μ' ένα κανόνι.

Προηγουμένως όμως ή Αφανασία ειδοποίησε τόν σύζυγό της για τόν κίνδυνο και ο Μπενιόβσκι έλαβε τά μέτρα του. Μόλις δηλαδή οι Ρώσοι έπληρώσαν, τους έδήλωσε πως ήταν έτοιμος να παραδοθή. Έπαφελούμενος λοιπόν από τήν ευπιστία τους, ώρμησε έναντιόν των με τους άντρες του, τους άφώλισε και τους πήρε τό κανόνι.

Έπειτα, χωρίς να χάση καιρό, τράβηξε με τους άντρες τόν πρός τό φρούριο, με τήν άποφασί να το καταλάβη. Αλλά καθώς προχωρούσαν, συνάντησαν τό φρούραρχο, ο όποιος τους περιέμενε μαζί με τους στρατιώτες της φρουράς του, και σήπησαν μαζί του πεισματώδη μάχη. Σ' αυτή τη μάχη έφρονέθη ο φρουράρχος και οι Ρώσοι έπαθαν πανωλεθρία.

Μετά τήν άίματη νίκη τους οι εξοριστοι μητάν στο πλοίο του φρουράρχου, τό όποιο έφορτώσαν με τρωμάς και πολεμοφόδια, και κίνησαν να φύγουν. Αλλά τήν ώρα που άπαιμακίνοντο από τό φρούριο, είδαν μιιά γυναίκα που έτρεχε σάν τρελλή κατά μήκος της άκρογιαλιάς κι' έγενεφε ζωηρά πρός τό μέρος του.

Ήταν ή Αφανασία, ή γυναίκα του στρατηγού, που τήν είχε κλείσει ο φρουράρχος μαζί με όλη τήν οικογένειά του σ' ένα έξοχικό σπιτάκι, έπειδή προέβλεπε τη μάχη. Η Αφανασία είχε μάθει τώρα τό αποτέλεσμα της συγκρούσως και τό φόνο του πατέρα της κι' έτρεχε κοντά στο σύζυγό της.

Ο Μπενιόβσκι δέν θέλησε να εγκαταλείψη τη γυναίκα του που τόν άγατούσε με τόση λαχάρα, που είχε προσφερθεί με τόση προθυμία να διευκολύνη τη φυγή του και που έγκατέλειπε τώρα τους δικούς της για να τόν άκολουθήση. Έστειλε λοιπόν από τό πλοίο μιιά βάρκα να τήν παραλάβη και τήν πήρε μαζί του στήν πατρίδα του, όπου έζησαν ευτυχισμένοι τόν ύπόλοιπο βίο τους.

Ο Μπενιόβσκι

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΟΙ ΥΨΗΛΟΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Σύμφωνα με τις συγκριτικές έρευνες ενός Γάλλου ανθρωπολόγου οι πιο ύψηλωσομοι άνδρες της Ευρώπης είναι οι Νορβηγοί και οι Σουηδοί. Ύστερ' άρ' αυτούς έρχονται οι Σκωτιοί και οι Άγγλοι με ύψος 1.70 μ., κατά μέσον όρον, οι Ίρλανδοί, οι Δανοί, οι Βέλγοι και οι Γερμανοί με ύψος 1.67 μ. και οι Ρώσοι, οι Ρουμάνοι και οι Γάλλοι με ύψος 1.66 μ. περίπου. Ο πιο μικρόσωμος λαός είναι οι Λάπωνες, τών όποιών τό ύψος δέν ήπερβαίνει τό 1 μέτρο και 54 εκατοστόμετρα.

πέρασε χιές από μπροστά μου, χωρίς να γυρίση να με κοιτάξη. Μου έσαν, ότι παντρεύετα με μιιά χήρα, πολύ μεγαλύτερη μου, αλλά και πολύ πλούσια, καθώς φαίνεταν. Τού έρωμα, να είναι ευτυχισμένος... Θεέ μου!... Τό καθήρον είχε κάποτε πολύ όδνηρον, Φοδόμωνα τόσο, να μείνω όλομόναχη στη ζωή μου! Και να που καταδικάζομαι να μείνω μονάχη ως τήν τελευταία μου στιγμή!... Η Ίωάννα θα φύγη μόλις παντρευτή... Ο Πέτρος είναι στο Λίνκε του Νανού, και ύστερα θα πάη στο Παρίσι, στήν Κεντρική Σχολή... Άφοσιώθηκα τόσο σ' αυτά τά παιδιά!... Και τώρα ή Μοίρα μου τά στέλνει μακριά!... Και θα μείνω μόνη, έντελώς μόνη!... Μιά γεροντοκόρη!... Μα ενώ ή καρδιά μου ματώνει, σκέρντομαι: «Γιατί να κλαίη κανείς όταν μπορεί να κάνη ευτυχισμένους τους άλλους;...».